

Vidres A La Sang, Negre Dest

El nostre esdevenir s fosc, fosc com el cel,
fos com la terra, com els nostres cors...
All lluny a l'horitz&ocute; alguna cosa ens guaita,
s&ocute;n els deus, all als seus trons inassolibles.

O s la mort que avana vers nosaltres,
imparable, paorosa, desvocada.
Potser no ho sabrem mai doncs els nostre fat es ja escollit,
puix que el nostre enemic ja ha arribat.

Els grans corns han ja sonat
i el temps d'espera el dest s'ha consumit,
aquells que provenen del mar ms enll de les muntanyes...
Unint les tribus en el nom dels ms alts
un cop atiaem el foc de la revolta
i el roig pigment de la guerra brollar de l'enemic
occit per nostres destrals.

Vencent a cada pas per la terra cremada avanant
a travs de la boira i la foscor.
Nosaltres som els llops indmits,
aquesta la trista empresa que sen's ha encomanat.
Negre s el nostre dest,
roja la nostra venjana.